

ir att människokroppen skall bra, måste alla kroppsdelar, la organ fungera tillsammans. Tsamma gäller samhällskroppen. Alla produktiva samhällsupper måste samarbeta för likets bästa. Arbetare och retagare skall organiseras tillsammans i samarbetande rporationer istället för att m idag ställas mot varandra, betare i LO, tjänstemän i TCO h företagare i SAF.

mhällskroppen kan, precis som nniskokroppen, drabbas av ukdomar. Det samhälle vi ver i idag är mycket sjukt. ds, prositution och narkotimissbruk är några symptom. rorenade element som vatten, vrd o luft är ytterligare gera. epedemi som drabbat Sverige bankpesten. Bankerna, vars upgift är att förvalta svenska lkets besparingar, har föringrat ofantliga belopp. De yldi går fria och folket raff. Låntagare drabbas av kerräntor.

NÅGRA ANTECKNINGAR . . .

Det har vært nevnt at Ham sun burde ha fått et monument i Oslo. Jeg tviler på om dikterhøvdingen ville ha satt pris på det så lenge det i samme by står et svært minnesmerke over den mann som trakk Norge inn i krigen, se her motstandsmannen major Svein Blindheim i «Dag og Tid»: «Tyskarokkupasjonen vart fremprovosert av Vestmak tene, ikkje nytt for alle som ikkje er så anglofile at dei nektar å sjå. Erkeprovokatøren Churchill står på sokkelen sin og peikar nase til oss dumme forbipas serande som plent nektar tru».

John Sand

«FOLK og LAND»

de till den här lyckliga upplösningen ha en ebbge för. Dock bör ingen klappa sig för bröstet i tron att den slutliga segern över gatans parlament är vunnen! I bästa fall har man skaffat sig en krasläng nädatid!

I massmedias sammanhang skildras, som regel, medlemmarna och anhängarna av 30:e November-Föreningen som "rasister". Alla de andra, de välbeväpnade busarna från Köpenhamn och knarkkvarteren i Stockholm och Lund, betecknas i samma andetag som "antirasister"! Vad shall folk ute i bygden egentligen tro?

Själv står jag mycket nära 30:e November-Föreningen och hyllar, liksom den, minnet av en av våra största konungar genom tiderna. Olyckligtvis råkade han ärla en massa krig och gav också sitt liv i kampen för sitt Fosterland. Som förste svenska konung gick han i bråschen för sina aränder, klädd som vanlig soldat, och delade gemens mans livsvillkor. Men Karl XII var också en social banbrytare, som, på sitt sätt och på tidens villkor, la' första hörnstenen till det välfärds-Sverige, som vi dag, 274 år senare, häller på att förlora. vem kan förmå oss rätten att på hans dödsdag hylla hans minne? Sammanradsade alkisar? Nedgångna knarkare? EZ-husockupanter från Köpen hamn? Missanpassade invandrare från när och fjärran? Väldsmän av alla kategorier?

Nej, Gun Hellsvik, och polischeferna i Lund och i Stockholm - inge n kan på litte längre sikt hindra oss nationella att göra våra röster hörda! Vi är alldeles för många, som fortfarande kämpar för svenskheten i vårt mångkulturella land. Det må vara hant, att Du, Gun Hellsvik, vann den här bataljen och att polischeferna i Lund och i Stockholm med stor skicklighet lyckades avvärja en blodig sammandräbning mellan svenskhetens bevarande i Sverige och dess motståndare. Segern var Er, men demokratin blev den store Förlorenen! Vilka alternativ återstår?

LARS MAGNUS WESTRUP

f.d. chefredaktör och vicekonsul

Allt gammalt
skola vi ålsta, 1
lig mening leva

Om

102745

OTTO ERNST REMER

Generalmajor a. D.

Winkelstraße 11 e
8730 Bad Kissingen
Telefon (09 71) 6 37 41

Herrn

S. Lundehäll

Liebe Freunde, Frisinnade Unions-Partiet

die mir von allen Seiten so reichlich zugegangenen Beweise der Zuneigung und Treue machen mich froh und zuversichtlich.

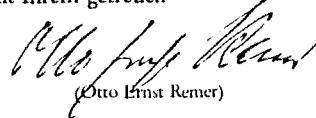
Ich stehe nicht an, große Worte zu machen. Ich bin ein Mann der Tat und zwar zur richtigen Zeit.

Tun wir alle weiterhin unsere Pflicht, die Anzeichen des von uns herbeigesehnten Erfolges mehren sich bereits, unsere Gegner gehen mehr und mehr in die Defensive. Es liegt nur an uns selbst!

Die Verteidiger der Lüge müssen und werden die Waffen strecken und vor der Wahrheit kapitulieren.

Wir wollen die Zeit bis dahin mit aller Kraft abkürzen.

Nehmen Sie wie immer Schritt auf mit Ihrem getreuen

Otto Ernst Remer

August 1992

